İncil Öğretiyor Serisi

Yunus Kitabı Hakkında Kişisel Çalışma Notları

Gönülsüz Peygamber

Gönülsüz Peygamber

Yunus Kitabı Hakkında
Kişisel Çalışma Notları

Multi-Language Productions
Bringing the Word to the World

Original text produced by the Institutional Ministries Committee of the Commission on Special Ministries of the Wisconsin Evangelical Lutheran Synod

Copyright © 1997
Revised 2013
Turkish edition Copyright © 2017

Text adapted by Multi-Language Productions of the Wisconsin Evangelical Lutheran Synod

Printed in 2017

All cover and black and white illustrations are the work of Glenn Myers. Rights to Glenn Myers' illustrations reserved by Northwestern Publishing House.

Scripture taken from THE HOLY BIBLE, NEW INTERNATIONAL READER'S VERSION.
Copyright © 1994, 1996, 1998 by International Bible Society.
Used by permission. All rights reserved.

Level 1, Book 7

İçindekiler

Başlangıç 1

Bölüm 1:
Tanrı'nın Merhametinden Kaçmak 3

Bölüm 2:
Tanrı'nın Merhametine Güvenmek.....19

Bölüm 3:
Tanrı'nın Merhametine Dönmek.....33

Bölüm 4:
Bencillik ve Tanrı'nın Merhameti 43

Başlangıç

Bu kitap Peygamber Yunus hakkındadır. Yunus'un Kutsal Kitap'ta okuduğumuz öyküsü Hristiyan hayatı hakkında oldukça öğreticidir: Bu hayat içinde iniş ve çıkışlar yaşarız, ancak bütün bu dalgalanmaları Tanrı'nın yardımı ile aşarız.

Her bölüm çalışılması gereken hedef amaçlar ile başlıyor –yıldız (*) ile işaretlemiştir. Bu hedefler size her bölümde öğreneceğiniz konuları gösterecektir.

Bu kitabı çalışırken Mesih İsa ile olan ilişkiniz hakkında daha iyi öğrenmenize Tanrı size yardım etsin; Tanrı bu kitap boyunca olan çalışmanızda sizleri bereketlesin.

Bölüm – I

Tanrı'nın Merhametinden Kaçmak

Yunus RAB'den Kaçıyor

BÖLÜM 1 1-2 RAB bir gün Amittay oğlu Yunus'a, "Kalk, Ninova'ya, o büyük kente git ve halkı uyar" diye seslendi, "Çünkü kötülükleri önüme kadar yükseldi."

3 Ne var ki, Yunus RAB'bin huzurundan Tarşiş'e kaçmaya kalkıştı. Yafa'ya inip Tarşiş'e giden bir gemi buldu. Ücretini ödeyip gemiye bindi, RAB'den uzaklaşmak için Tarşiş'e doğru yola çıktı.

4 Yolda RAB şiddetli bir rüzgar gönderdi denize. Öyle bir fırtına koptu ki, gemi neredeyse parçalanacaktı. 5 Gemiciler korkuya kapıldı, her biri kendi ilahına yalvarmaya başladı. Gemiyi hafifletmek için yükleri denize attılar.

Yunus ise teknenin ambarına inmiş, yatıp derin bir uykuya
dalmıştı. 6 Gemi kaptanı Yunus'un yanına gidip, "Hey! Nasıl
uyursun sen?" dedi, "Kalk, tanrına yalvar, belki halimizi görür
de yok olmayız."

7 Sonra denizciler birbirlerine, "Gelin, kura çekelim" dediler,
"Bakalım, bu bela kimin yüzünden başımıza geldi." Kura
çektiler, kura Yunus'a düştü.

8 Bunun üzerine Yunus'a, "Söyle bize!" dediler, "Bu bela
kimin yüzünden başımıza geldi? Ne iş yapıyorsun sen,
nereden geliyorsun, nerelisin, hangi halka mensupsun?"

9 Yunus, "İbrani'yim" diye karşılık verdi, "Denizi ve karayı
yaratan Göklerin Tanrısı RAB'be taparım."

10 Denizciler bu yanıt karşısında dehşete düştüler. "Neden
yaptın bunu?" diye sordular. Yunus'un RAB'den uzaklaşmak
için kaçtığını biliyorlardı. Daha önce onlara anlatmıştı.

11 Deniz gittikçe kuduruyordu. Yunus'a, "Denizin dinmesi için
sana ne yapalım?" diye sordular.

12 Yunus, "Beni kaldırıp denize atın" diye yanıtladı, "O zaman
sular durulur. Çünkü biliyorum, bu şiddetli fırtınaya benim
yüzümden yakalandınız."

13 Denizciler karaya dönmek için küreklere asıldılar, ama
başaramadılar. Çünkü deniz gittikçe kuduruyordu.

14 RAB'be seslenerek, "Ya RAB, yalvarıyoruz" dediler, "Bu
adamın canı yüzünden yok olmayalım. Suçsuz bir adamın
ölümünden bizi sorumlu tutma. Çünkü sen kendi istediğini
yaptın, ya RAB." 15 Sonra Yunus'u kaldırıp denize attılar,
kuduran deniz sakinleşti.

16 Bu olaydan ötürü denizciler RAB'den öyle korktular ki,
O'na kurbanlar sundular, adaklar adadılar.

17 Bu arada RAB Yunus'u yutacak büyük bir balık sağladı.
Yunus üç gün üç gece bu balığın karnında kaldı.

Siz hiç yanlış bir şey yaptınız mı? Belki siz bulunmamanız gerektiğini bildiğiniz bir yerdeydiniz ve oradan ayrılmak istemediniz. Belki de siz görüşmemeniz gereken bir kimseyle birlikte olduğunuzu biliyordunuz ve tek başına olmamak için yanlış kimselerle görüşüyordunuz. Belki de siz bir işe ihtiyacınız vardı fakat size verilen işe gitmek istemediniz.

Kendi yollarınızı kendinizin kurduğunuzu hatırlıyor musunuz? İçinizden "bu doğru değil; yapma" diye gelen sesi duymamış gibi yaptığınız oldu mu? Ya da yapmanız gerektiğini bildiğiniz bir şey için, başka bir işe ve başka bir yere yöneldiniz mi?

Eğer bu türden şeyler size tanıdık geliyorsa siz de yalnız değilsiniz; dünyada böyle şeyler yapan tek kişi değilsiniz. Yunus adında biri tam da böyle şeyler yaptı. Yunus Tanrı'dan kaçmaya çalışan bir adamdı. Yunus yapması

için kendisine Tanrı'nın vermiş olduğu görevi görmezlikten gelmeye çalıştı. Yunus kitabının 1. Bölümü bizlere Yunus'un nasıl Tanrı'dan nasıl kaçtığını anlatır. Ancak Yunus kitabı boyunca Tanrı'nın bu gönülsüz peygamberi geri getirmek için attığı adımları da göreceğiz. Bu bölümde şu konuları öğreneceksiniz:

* Yunus'un Tanrı'dan kaçmasını;
* Yunus'un yolculuktayken başkalarını incitmesi;
* Yunus'un nasıl köşeye sıkıştığını;
* Tanrı'nın yardımıyla Yunus'un fikrinin nasıl değiştiğini.

Yunus, Amittay oğlu olarak bilinen bir peygamberdi. Yunus İsrail'de, Yahudi halkı içinde yaşadı. Yahudiler Mesih İsa'nın doğumundan önceki Tanrı halkı idi. Yunus peygamber Mesih'ten 750 yıl önce yaşamıştı.

Yunus büyürken İsrail'in düşmanı Asur halkı idi. İsrail ve Asur uzun zaman savaş halindeydi. Tahmin edebileceğiniz gibi Yunus Asurlular'dan

nefret ediyordu. Tanrı Yunus'a birtakım savaşlardan sonra Asur'un yenilgisini söylediğinde muhtemelen çok mutlu olmuştur. Yunus'un bu peygamberliğinden II.Krallar 14. Bölümde bahsedilir:

> 25 İsrail'in Tanrısı RAB'bin, kulu Gat-Heferli Amittay oğlu
> Yunus Peygamber aracılığıyla söylediği söz uyarınca,
> Yarovam Levo-Hamat'tan Arava Gölü'ne kadar İsrail
> topraklarını yeniden ele geçirdi. 26 RAB İsrail'in çektiği
> sıkıntıyı görmüştü. Genç yaşlı herkes acı içinde
> kıvranıyordu. İsrail'e yardım edecek kimse yoktu. 27 RAB
> İsrail'in adını yeryüzünden silmek istemiyordu. Onun için,
> Yehoaş oğlu Yarovam aracılığıyla onları kurtardı.

Yunus kitabı muhtemelen Yunus peygamber tarafından yazılmıştır. Yunus kitabı Rab'bin Yunus'a verdiği yeni bir peygamberlik sözü ile başlıyor. Tanrı Yunus'a büyük bir şehir olan Ninova'ya gitmesini söylüyor. Çünkü Yunus'un orada Tanrı'nın yargısının yakın olduğunu; halkın çok olan suçları ve kötü yolları sebebiyle Tanrı'nın onları cezalandıracağını duyurması gerekiyordu. Tanrı'nın Ninova halkından tövbe etmesini istediğini Yunus çok iyi anlamıştı. Yunus o halkı uyaracak, halk tövbe edecek ve böylece onlar Tanrı'nın yargısından kurtulmuş olacaklardı.

Fakat Ninova düşman bir halktı! Yunus'un yapmak istediği en son şey ise bu halkı Tanrı'nın öfkesine karşı uyarmaktı. Yunus düşman olarak gördüğü Asurlular'ın acı çekmesini istiyordu. Tanrı'nın bu büyük şehri sonunda yok edecek olmasından oldukça hoşnuttu. Tanrı ise Yunus'un bu halkı uyarmasını istiyordu; böyle bir şey nasıl olabilirdi ki? Yunus bu fikre sıcak bakmadığı için "mümkün değil!" diyerek kaçtı.

Yunus'un yaptığı ilk iş Yafa limanına gidip bir gemi aramak oldu. Orada Tarşiş'e (İspanya'ya) gitmek üzere olan bir gemi buldu. Ninova (Asur'un başkenti) yaklaşık 660 (400 mil) kilometre İsrail'in kuzeydoğusunda; İspanya ise İsrail'in 3300 kilometre (2000 mil) batısındaydı. Yunus'un yaptığı işte bir sır mı vardı acaba? Tanrı ona doğuya git demişti; fakat Yunus batıya yönelmişti! Yunus bunu Tanrı'dan kaçmak için yapmıştı (1:3). Belki de "Yunus gerçekten de Tanrı'dan kaçabileceğini mi düşündü?" diye sorabilirsiniz. Fakat gerçekte bizler de Tanrı'nın söyledikleriyle aynı fikirde olmadığımız zaman aynı şeyi yapmıyor

muyuz? Yunus Tanrı'dan kaçamayacağını biliyordu; fakat Yunus Tanrı'nın ondan gitmesini istediği yerden mümkün olduğu kadar uzağa gitmek istedi. Tanrı ona "Asur'a git" dediğinde, Yunus İspanya'ya yöneldi. Örneğin Tanrı bize kiliseye gitmemizi söylediğinde biz nereye gidiyoruz? Tanrı'dan uzak durmak için başka bir yer buluyor muyuz? Tanrı'nın olmamızı istemediği bir yere gitmek, Yunus'un yaptığı gibi Tanrı'dan kaçmaya çalışmakla aynı şey değil midir?

— Yunus İsrail'de yaşayan bir peygamberdi.
— Yunus İsrail'in düşmanı olan Asurlular'dan nefret ediyordu.
— Tanrı Yunus'tan Ninova'ya gitmesini istemişti.
— Yunus Ninova üzerine Tanrı'dan gelecek olan yıkımı duyurup, halkı uyaracaktı.
— Yunus İspanya'ya gidecek bir gemi buldu.
— Yunus kendisine Tanrı'nın yapmasını söylediği şeyi yapmamakla, Tanrı'dan kaçıyordu.

Baba oğlunu kucakladı, onu affetti ve eve kabul etti

Gemi Yafa'dan hareket ettiği zaman Yunus güvenlikte olduğunu düşünmüştü. Yunus artık Tanrı'nın, kendisinden Ninova hakkında bir görev beklemediğini düşündü Tanrı'nın. Yunus "Rab, üzgünüm, şimdilik başka planlarım var" demeyi düşünüyordu.

Luka 15. Bölümdeki Kayıp Koyun, Kayıp Para, Kayıp Oğul mesellerini hatırlayın. Mesih İsa yeryüzündeki hizmeti sırasında bu öyküleri anlatmıştı. Bütün bu öyküler kendi hataları yüzünden kayıp olanları Tanrı'nın geri getirmek istediğinden bahsetmektedir. Tanrı şunu biliyor: bizler Tanrı olmaksızın yaşayamayız. Dünya (kitaplar, televizyon) bizlere kendi kendimize yeteceğimizi söylese de Tanrı'nın yardımı olmaksızın yaşayamayız. Tanrı kayıp olmuş tek bir çocuğunu görünce onu geri getirmek için çalışır. Tanrı, kalabalık ve tehlikeli bir caddeye koşan küçük çocuğunu hemen tutmak için koşan ebeveynler gibidir. Yunus'un öyküsünde de onun yanlış bir yere koşarken Tanrı'nın Yunus'u kurtardığını okuyoruz.

Tanrı'nın yaptığı ilk şey denize bir fırtına göndermek oluyor. Fırtına o kadar kötüydü ki,

gemideki herkes korku içindeydi, herkes batacaklarını düşünüyorlardı. Ancak Yunus bu duruma aldırış etmiyordu. Yapması için Tanrı'nın ona verdiği görevden kaçmış olmakla mutluydu. Yunus ambara gitmişti ve fırtına sırasında uyuyordu.

Gemiciler gelip Yunus'u uyandırdılar. Kurtuluşları için Tanrı'ya dua etmesini istediler. Gemiciler korkmaktaydılar. Gemiciler kura çekerek Tanrı'nın fırtınayı kimin yüzünden gönderdiğini anlamaya çalıştılar. Bu noktada Tanrı bu fırtınanın Yunus'un hatası sebebi ile ortaya çıktığını açıkça belli etti.

Gemiciler hemen Yunus'u tutup onun kim olduğunu anlamak üzere sorguya aldılar. "Sen kimsin; neredensin; ne iş yapıyorsun; bu olayların sebebi nedir?" diye sordular. Yunus onlara her şeyi anlattı: İsrail'den olduğunu Rab'be iman eden bir peygamber olduğunu açıkladı.

Yunus onlara yüce Tanrı'dan kaçtığını anlattı: "Denizi ve karayı yaratan Göklerin Tanrısı

RAB'be taparım" diye açıkladı (1:9). Gemiciler Yunus'un Tanrı'dan kaçmakta olduğunu öğrenince oldukça korktular.

— Rab deniz üzerine bir fırtına gönderdi.
— Gemiciler yükün ve geminin batacağından korktular.
— Yunus ise ambarda uyumaktaydı.
— Gemiciler kura atarak fırtınanın Yunus'un hatası sebebi ile meydana geldiğini bulmuşlardı.
— Gemiciler Yunus'un Tanrı'dan kaçtığını öğrendiler.
— Gemiciler Yunus'un Tanrı'dan kaçmakta olduğunu öğrenince daha da korktular.

Gemiciler ne yapacaklarını bilemiyorlardı. Peygamber Yunus'a "Denizin limanlık (sakin) olması için ne yapmalıyız?" diye sordular (1:11). Yunus o zaman onlara, "Beni kaldırıp denize atın; o zaman sular durulur. Çünkü biliyorum, bu şiddetli fırtınaya benim yüzümden yakalandınız" diye karşılık verdi (1:12). Yunus Tanrı'dan kaçmaya kalkışmakla günah işlediğini anlamıştı. Yunus bütün insanları

tehlikeye attığı için suçluluk hissetmeye başlamıştı.

Siz hiç akılsızca davranışlarınız sebebiyle başkalarına zarar verdiniz mi? Başka insanların incinip korkmasına sebep olmaktan dolayı hiç kendinizi suçlu hissettiniz mi? Yunus şimdi gemiyi, kargoyu ve gemicilerin hayatını tehlikeye atmış olmaktan dolayı kendisini kötü hissediyordu. Bu yüzden Yunus gemicilerden kendisini denize atmalarını istedi.

Gemiciler Yunus'u deniz attıkları zaman onun öleceğinden emindiler. Diğer yandan fırtınayı gönderen Tanrı'ya ait olan bir peygamberi öldürmeyi de istemiyorlardı! Herkes hararetle dua ediyordu. Gemiyi kıyıya döndürmeye çalışlar ancak bu mümkün olamıyordu; çünkü fırtına gittikçe daha da kötüye gidiyordu.

Sonunda gemiciler Yunus'un tavsiyesine teslim oldular. Yunus'un ölümünden sorumlu tutulmamak için Tanrı'ya yalvararak dua ettiler ve sonra Yunus'u denize attılar. Böylece fırtına durdu ve deniz de sakinleşti.

Ancak Tanrı halen her şeye hükmediyordu; herşey Tanrı'nın kontrolü altındaydı ve bu yüzden Yunus ölmedi.

Tam doğru bir zamanda Tanrı büyük bir balık gönderdi ve Yunus balık tarafından yutuldu. Ancak bu durum Yunus'a zarar vermeyecekti. Yunus balığın karnında üç gün kalacaktı.

Gemideki herkes halen korku içindeydi. Herkes Rab Tanrı'nın korkunç gücünü görmüşlerdi. *Denizi ve karayı yaratan Göklerin Tanrısı RAB'bin* bir peygamberini denize atmışlardı. Böylece Tanrı'nın öfkesinden korktukları için, Tanrı'nın yargısı üzerlerine gelmesin diye gemidekiler Tanrı'ya adaklar adayıp kurbanlar sundular. Fırtına yatışmıştı, gemi ve mürettebat artık güvenlikteydi. Gemiciler muhtemelen Yafa'ya geri döndüler ve herkese neler olduğunu ve gördüklerini anlattılar.

— Yunus gemideki adamlara kendisini denize atmalarını söyledi.
— Gemidekiler Rab'bin bir peygamberini öldürmekten korktular.

— Fırtına daha da kötü olduğu bir zaman ise gemidekiler Yunus'u denize attılar.
— Rab bir balık sağladı ve balık Yunus'u yuttu.
— Bu şekilde Yunus ölmedi ve üç gün boyunca balığın karnında yaşadı.

Bölüm Özeti – 1

Yunus Rab'den kaçmaya çalıştı; Rab'bin ona verdiği işi yapmamak için başka bir yere gitmeye çalıştı. Yunus bu hatası yüzünden başkalarını tehlikeye atmış oldu. Ancak her şeye rağmen Tanrı Yunus'u buldu ve onun yapmaya çalıştığı şeye engel oldu. Yunus bu durumda yaptığı yanlışın sorumluluğunu üstlendi ve gemidekilere kendisini denize atmasını söyledi. Bundan sonrasında ise Tanrı'nın bir balık göndererek Yunus'u nasıl koruduğuna tanık olduk; Tanrı büyük bir balığı Yunus'u yutması için gönderdi; bu şekilde Yunus'un güvenliğini sağladı ve Yunus üç gün boyunca yaşayabildi.

Sonraki bölüme geçmeden önce bir süre için bu sorular üzerinde düşününüz.

1. Olmamanız gereken bir yere giderek, gitmemeniz gerektiğini bildiğiniz halde Tanrı'dan kaçtığınız bir zamanı hatırlıyor musunuz? Çoğumuz gerektiği gibi Tanrı Sözü'nü okumamakla ve Sözü çalışmamakla Tanrı'dan kaçarız.

2. Eğer Tanrı'dan kaçtığınız bir zamanı hatırlayabilirseniz, eylemlerinizin kendinize ve başkalarına nasıl zarar verdiğini veya başkalarını tehlikeye attığını hatırlarsınız. Tanrı'dan kaçış ile başlayan eylemlerinizin başkalarına, belki de ailenize nasıl zarar verdiğini hiç düşündünüz mü?

3. Tanrı'nın, sizin O'na dönmeniz için nereye ve nasıl geldiğini görebiliyor musunuz? Tanrı bize, bizler tövbe edelim diye gelir. Tanrı bizden eylemlerimizin sorumluluğunu almamızı, suçlarımızı ve hatalarımızı O'na itiraf etmemizi bekler; çünkü Tanrı merhametini almamızı ister.

Yunus'un öyküsü bize bunları hatırlatırken, Yunus kitabının gerçekten de bizim hayatlarımız ile ilgili olduğunu göstermektedir. Tanrı'nın merhameti altında yaşıyoruz. Bu merhamet bize bol bir şekilde sunulmaktadır! Ancak bizler Tanrı'dan kaçtığımızda, O'nun çok olan merhametini bir kenara itmiş oluruz. Tanrı böyle olmasını istemez ve sizi kendi merhametine geri getirmek için gerekeni yapar. Yunus kitabını çalışırken bu düşünceyi aklınızda tutun: Tanrı daima bizi merhametine geri getirmeye çalışır.

Bölüm – 2

Tanrı'nın Merhametine Güvenmek

Yunus Rab'be Dua Ediyor

BÖLÜM 2 Yunus balığın karnından Tanrısı RAB'be şöyle dua etti:

2 "Ya RAB, sıkıntı içinde sana yakardım,
Yanıtladın beni.
Yardım istedim ölüler diyarının bağrından,
Kulak verdin sesime.

3 Beni engine, denizin ta dibine fırlattın.
Sular sardı çevremi.
Azgın dalgalar geçti üzerimden.

4 'Huzurundan kovuldum' dedim,
'Yine de göreceğim kutsal tapınağını.'
5 Sular boğacak kadar kuşattı beni,
Çevremi enginler sardı,
Yosunlar dolaştı başıma.

6 Dağların köklerine kadar battım,
Dünya sonsuza dek sürgülendi arkamdan;
Ama, ya RAB, Tanrım,
Canımı sen kurtardın çukurdan.

7 Soluğum tükenince seni andım, ya RAB,
Duam sana, kutsal tapınağına erişti.

8 Değersiz putlara tapanlar,
Vefasızlık etmiş olurlar.
9 Ama şükranla kurban sunacağım sana,
Adağımı yerine getireceğim.
Kurtuluş senden gelir, ya RAB!"

10 RAB balığa buyruk verdi ve balık Yunus'u karaya kustu.

Hayat zorlaştığı zaman nereye gidebilirsiniz? Sevgi dolu bir aileye, iyi arkadaşlara, hatta size saygı duyan çocuklara sahipseniz, gerçekten de kutsanmış bir birisinizdir! Zaman kötüye gittiğinde veya işler gitmesini istediğiniz şekilde gitmediğinde, siz yolunuzu değiştirmeniz gereken birisinizdir. Fakat dönecek bir aileniz yoksa; yardımına sığınacağınız bir arkadaşınız yoksa ne olacak? Eğer okyanusta bir teknede olsaydınız, denize düşseydiniz, dalgalar üzerinizden geçseydi (kaybolsaydınız) ve insanlar insanlar öldüğünüzü düşünseydiler ne olacaktı? Böyle bir zamanda nereden yardım isteyebilirdiniz?

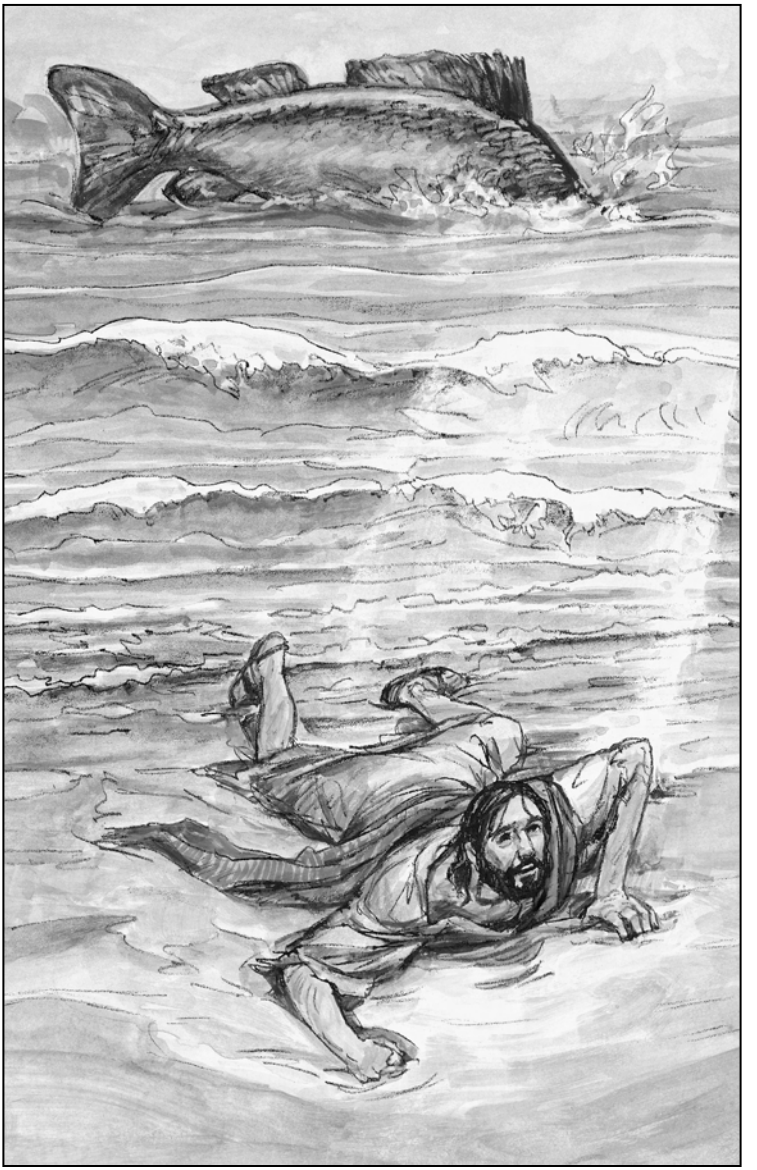
Bu bölümde Yunus'un bütün bunların neresinden döndüğünü ve daha fazla ona olan şey hakkında düşüneceğiz. 1. Bölümde yapması gereken işten kaçtıktan sonra, Tanrı'dan uzaklaşmakla nasıl korkunç bir fırtınaya sebep olduğunu ve gemideki herkesi nasıl tehlikeye attığını, sonrasında yaptığı yanlışı kabul ederek denize atıldığını ve bir balık tarafından yutulduğunu gördük. Yunus artık hayatın sonuna gelmişti; dibe vurmuştu. Ölmeyi istemiş olabilirdi. Gemideki herkes onun öldüğünü düşünüyordu. Fakat Yunus ölmemişti. Tanrı büyük bir balık göndererek Yunus'u boğularak ölmekten mucizevi bir şekilde kurtarmıştı. Öncesinde Tanrı'dan kaçan Yunus şimdi ise Tanrı'yı yardıma çağırıyordu. Başka kime feryat edebilir ki? Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* Yunus'un sıkıntısı ile nasıl yüzleştiğine;
* Yunus'un en zor zamanlarda Tanrı'yı nasıl övüp yücelttiğine;
* Nerede olursak olalım, Tanrı'nın bize geldiğine;

* Tanrı tarafından kuşatılmış (gözetime alınmış) olmanın yaşam ve güvenlik anlamına geldiğine.

Yunus masum olmadığını, Tanrı'dan kaçmakta olduğunu biliyordu. Tanrı'nın ona yapması için verdiği işi yapmaktan kaçıyordu. Böyle yapmakla Yunus Tanrı'nın sevgisinden ve merhametinden kaçıyordu. Böylece Yunus bir balığın karnına girmekle, Tanrı'nın onu fırtına ve denizden kurtarmış olduğunu anladı. Bu anda Yunus'a ulaşan şey Tanrı'nın merhametiydi. Yunus kaçmıştı fakat Tanrı buna rağmen onu kurtarmıştı. Bu yüzden Yunus şimdi Tanrı'ya yardım etmesi için yakarmaya hazırdı.

Yunus 2. Bölüme yakından baktığımızda, bu bölümde bir duaya (ilahiye) yer verilmektedir. Yunus'un balığın karnından okuduğu bu dua (ezgi), doğrudan Tanrı'ya yönlendirilmiştir; Yunus'un sözleri Tanrısı Rab'be okunan bir Mezmur'dur. Bu dua Yunus'un yaşadığı derin sıkıntının ezgisidir. Boğulup öleceğinden emin olduğu bir şekilde denizin derinliklerine batmış

Tanrı Yunus'u kurtardı ve ona Ninova'ya gitmesini söyledi

durumdayken yapılan bir duadır. Yunus bu duasında *Tanrı'yı çağırır*; Tanrı'nın merhametini söyler; duasında, bir balık göndermekle Tanrı'nın duasına nasıl cevap vermiş olduğunu söyler. Yunus suya batarken, suçu yüzünden Tanrı'nın onu cezalandırdığını düşünüyordu. Fakat Yunus ölüme doğru hızla yaklaşırken bir balık gelip onu kurtardığı zaman, Yunus Tanrı'nın onu halen sevdiğini anladı.

Yunus Tanrı'nın merhameti karşısında şaşırmış olmalıydı. Hemen dua etmeye başladı, duasını doğrudan Tanrı'ya yöneltti. Tanrı onun duası duydu ve onu cevapladı.

— Yunus kitabının 2. Bölümünde bir dua ya da yakarış ezgisi (Mezmur) görüyoruz.
— Yunus Tanrı'dan kaçmaya çalışmakla yanlış yaptığını biliyordu.
— Yunus Tanrı'dan kaçmasına rağmen Tanrı onun duasını dinliyordu.
— Yunus hayatının sonuna geldiği anda Tanrı onu ölümden kurtardı.
— Yunus duasını doğrudan Tanrı'ya yöneltti.

Yunus'un ezgisini okumak ve çalışmak iyidir; çünkü bu dua bizlere, bizler Tanrı'yı sevmekten vazgeçtiğimizde veya Tanrı'dan kaçmaya çalıştığımızda bile, Tanrı'nın dualarımızı dinlediğini öğretmektedir. Bizler nerede olursak olalım Tanrı dualarımızı duyar ve cevaplar. Çünkü Tanrı çok merhametli ve sevgi doludur; günahlarımızı affeder ve bizi bütün sıkıntılarımızdan kurtarır. Yunus gibi, bizlerin de en büyük sıkıntısı günahımızdır. İşlediğimiz her suç günahtır. Yapmamamız gerektiğini bildiğimiz şeyi yaptığımızda günah işlemiş oluruz. Gitmememiz gerektiğini bildiğimiz bir yere gidersek günah işlemiş oluruz. Olmamamız gerektiğini bildiğimiz insanların yanına gittiğimizde günah işlemiş oluruz. Tanrı'dan kaçtığımız zaman ve O'nun yapmamızı istediği şeylerden kaçtığımız zaman günah işlemiş oluruz. Günah hakkında yapabileceğimiz hiçbir şey yok. Günaha karşı çaresizce, kendi kendimize savaşıyoruz. Günah işlemeyi durduramıyor gibi görünüyoruz. Günahlarımızı telafi edemeyiz çünkü bencillik ve günah, yaptığımız her şeyi mahveder. Günahlarımızı düzeltmeye veya

örtbas etmeye ne kadar gayret edersek, yaptıklarımız da o kadar kötü olur. Ve eğer günahı örtbas etmeyi hiç denemezsek de, hâlen günah işlemiş oluruz; her şey umutsuz geliyor –günahla kendi başımıza mücadele edemeyiz. Bizler kabarmış dalgalarla dolu bir denizde Yunus gibiyiz.

Yunus balığın karnına girdiğinde merhametli Tanrı'nın ne kadar harika olduğunu keşfetti. Yunus bu şekilde Tanrı'nın kendisini en kötü sıkıntıdan —günahtan bile— kurtarabileceğini öğrendi. Yunus'u kurtaran Tanrı, biricik Oğlu İsa Mesih'i dünyamıza göndererek bizi de kurtardı. Mesih İsa Yunus'un işlemiş olduğun suçun günahını da üstlendi. Mesih İsa aynı şekilde bütün dünya insanlarının günahlarının suçunu üstlendiği gibi, bizlerin de işlemiş olduğu günahları üstlendi. Mesih İsa bütün günah işlemiş insanlar için yargılandı (yargımızı üstlendi). Tanrı günahlarımızdan dolayı bizleri cezalandırmak yerine, Mesih'i çarmıhta cezalandırdı. Gerçekte Mesih İsa bütün günahlarımızı ödemek için öldü. Tanrı, Mesih İsa'nın günahlarımızı çarmıh ölümü ile

Bir melek Mesih İsa'nın dirilmiş ve mezarın boş olduğunu söylüyor

ödemesinden hoşnut oldu. Mesih'in bu kefaretinin dünyayı bütün günahlardan kurtardığını ispat etmek için de Mesih İsa'yı ölümden kaldırdı (Mesih İsa ölümden dirildi).

Şimdi günahlarımız Mesih'te ödenmiş olduğu için, günahlarımız bizleri Tanrı'nın önünde suçlamayacaktır. Mahkemedeki bir hakim gibi, Tanrı işlediğimiz bütün günahlardan MASUM olduğumuzu ilan ediyor; çünkü Mesih bizlerin günahlarının cezasını tam olarak ödedi. Yunus bizleri günahlarımızdan kurtaran Tanrı'ya şükretmiştir. Yunus Tanrı'yı çağırdığında Tanrı onu işitti (duasını dinledi). Yunus günah işlemiş olarak Tanrı'dan kaçarken bile, Tanrı onun duasını dinledi ve onu kurtardı. Yunus'un duasının övgü dolu olmasının sebebi budur.

Dua ezgisinin son kısmında (6-9) Yunus, sadece Tanrı'nın Rab olduğunu ilan eder. Diğer insanlarsa başka tanrılara ya da değersiz putlara dua ettiği zaman Tanrı'nın lütfundan (karşılıksız iyiliğinden) kaçmış ya da Tanrı'nın merhametinden vazgeçmiş olurlar.

Fakat Yunus böyle değildi! Yunus Tanrı'ya bir şükran övgüsü yükseltti ve Tanrı'dan bir daha kaçmayacağını vaat etti. Yunus bunu balığın karnındayken yaptı, kendisini kurtaran Tanrı'yı övdü.

Gerçekte Tanrı Yunus'un yardımına geldi! Tanrı diri ve sağlam bir şekilde balığın Yunus'u karaya kusmasını sağladı.

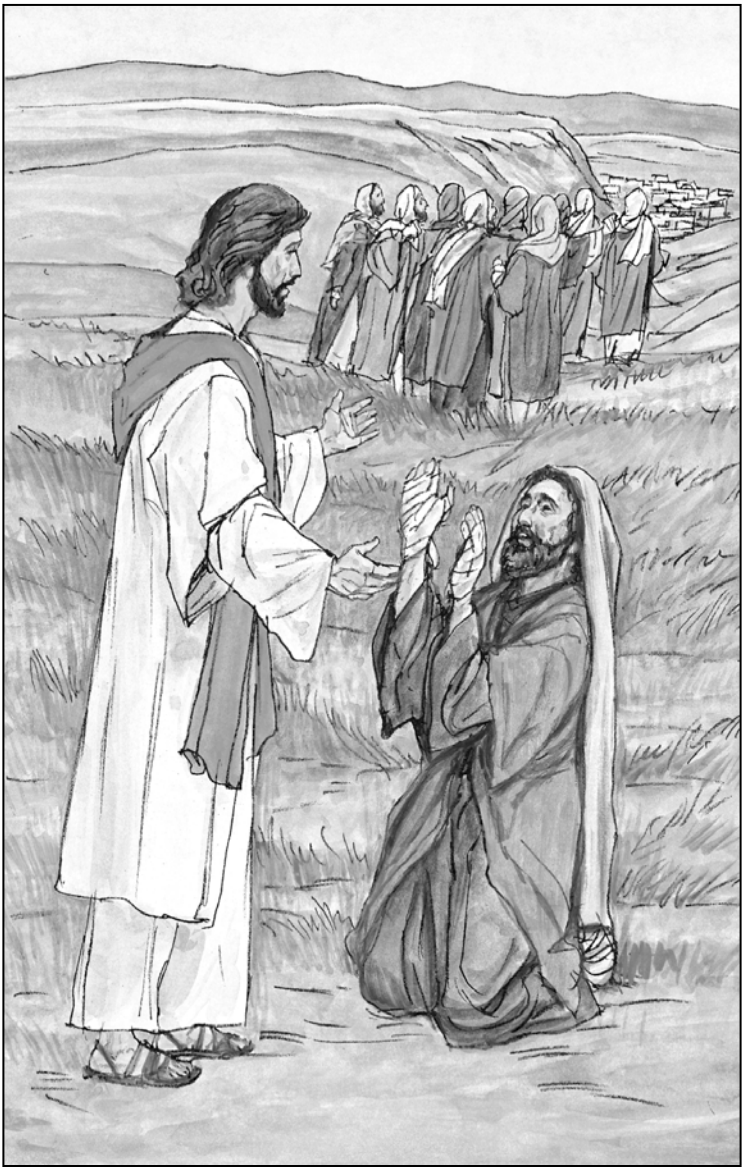
— Bizler gibi, Yunus'un da en büyük sıkıntısı günahtı.
— Yaptığımız yanlışlar ve işlediğimiz hatalar günahtır.
— Kendi başımıza günaha karşı çaresiz durumdayız.
— Tanrı biricik Oğlu Mesih İsa'yı bizleri günahlardan kurtarmak için gönderdi.
— Günahlarımızın cezasını Mesih üstlendi ve bizleri kurtardı.
— Günahlarımızın cezasını Mesih çarmıhta ölerek ödedi.
— Yunus balığın karnında olmasına rağmen, kendisini kurtaran Tanrı'ya şükretti.
— Tanrı balığın Yunus'u karaya kusmasını sağladı.

Bölüm Özeti – 2

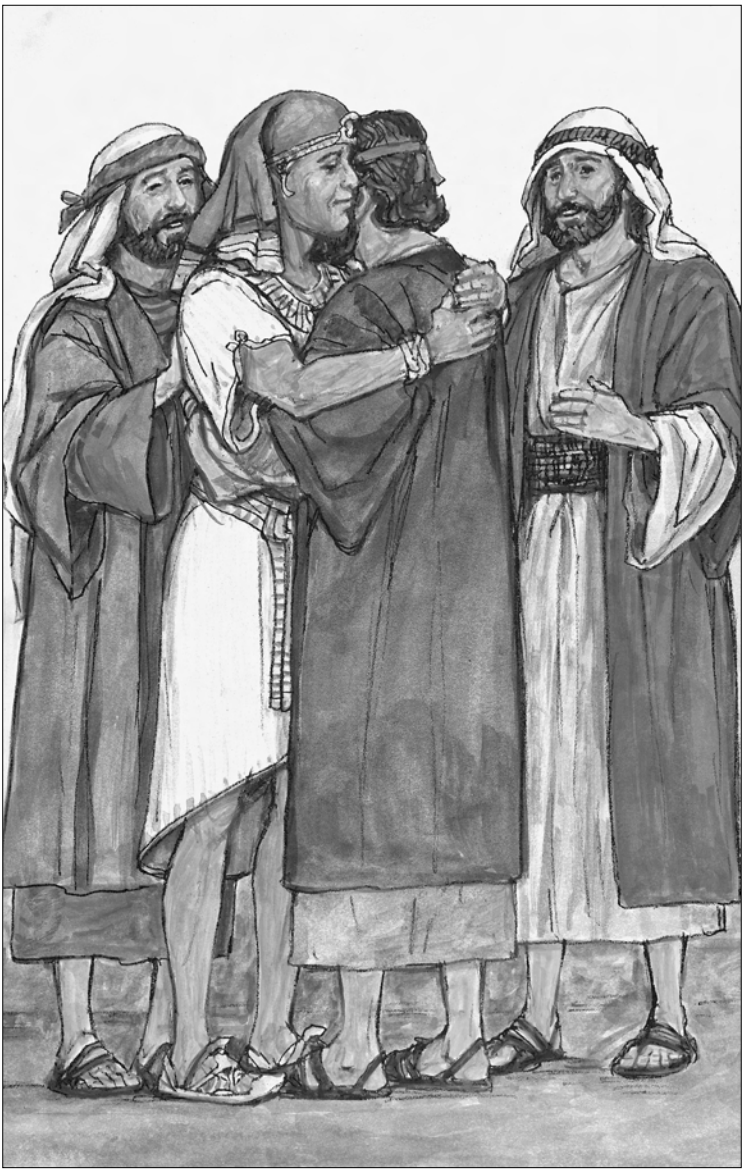
Tanrı'nın merhametinden kaçmak kolaydır. Günah işlemek çok kolaydır! Günahkar olduğumuzu itiraf etmek ise cesaret ister.

Mesih İsa olmadan, [günahta] kayboluruz. Ancak Tanrı bizi bulmak ve kurtarmak istiyor. Bizi kurtarmak için her neredeysek oraya gelen bir Tanrı var. Yunus gibi bizler de Tanrı'nın merhametinden emin olabiliriz. Yunus gibi bizler de cesaretle ve güven içinde Mesih İsa'ya dua edebiliriz.

Sonraki bölüme (Bölüm – 3) geçmeden önce kısa bir zaman ayırıp, Yunus'un duasından ne öğrendiğinizi gözden geçiriniz. Olabildiğinizin en kötüsü olduğunuzu hatırlayabiliyor musunuz? Tanrı'dan uzak kaldığınız zamanları düşündüğünüzde, Tanrı sizi arayıp buldu mu? Bu günde Tanrı'nın sizin duanızı dinlediğini düşünüyor musunuz? Mesih İsa'nın sizin her bir günahınızı üstlendiğini anlıyor musunuz? Mesih İsa sizlerin günahlarının bedelini ödediği için, öldüğünüz zaman cennete gideceğinizi biliyor musunuz? Harika olan merhamet armağanı için Tanrı'ya şükrettiniz mi?

Bir kişi geri dönerek Mesih İsa'ya şükranlarını ifade etti

Yusuf kardeşlerine sarıldı ve onları affetti

Bölüm – 3

Tanrı'nın Merhametine Dönmek

Yunus Ninova'ya Gidiyor

BÖLÜM 3 RAB Yunus'a ikinci kez şöyle seslendi:
2 "Kalk, Ninova'ya, o büyük kente git ve sana
söyleyeceklerimi halka bildir."

3 Yunus RAB'bin sözü uyarınca kalkıp Ninova'ya gitti. Ninova
öyle büyük bir kentti ki, ancak üç günde dolaşılabilirdi.
4 Yunus kente girip dolaşmaya başladı. Bir gün geçince, "Kırk
gün sonra Ninova yıkılacak!" diye ilan etti.

5 Ninova halkı Tanrı'ya inandı. Oruç ilan ederek büyüğünden
küçüğüne hepsi çula sarındı. 6 Ninova Kralı olanları duyunca,
tahtından kalkıp kaftanını çıkardı; çula sarınarak küle oturdu.
7 Ardından Ninova'da şu buyruğu yayımladı:
"Kral ve soyluların buyruğudur:
Hiçbir insan ya da hayvan –ister sığır, ister davar olsun–
ağzına bir şey koymayacak, otlamayacak, içmeyecek.
8 Bütün insanlar ve hayvanlar çula sarınsın. Herkes var
gücüyle Tanrı'ya yakararak kötü yoldan, zorbalıktan

vazgeçsin. 9 Belki o zaman Tanrı fikrini değiştirip bize acır, kızgın öfkesinden döner de yok olmayız."

10 Tanrı Ninovalılar'ın yaptıklarını, kötü yoldan döndüklerini görünce, onlara acıdı, yapacağını söylediği kötülükten vazgeçti.

Göründüğü üzere Yunus geri döndü ve görevine başladı. Tanrı yapması için Yunus'a bir iş vermişti ve Yunus işini yapmamak için kaçmıştı. Fakat Tanrı Yunus'u buldu; Yunus günahından tövbe etti ve kurtuluşu için Tanrı'yı çağırdı. Tanrı onu kurtardı ve karaya çıkmasını sağladı. Eğer siz de Yunus gibiyseniz, şimdi kendiniz için ne düşünüyorsunuz?

Sizler de çoğu insanlar gibiyseniz, "Tanrım, beni ölümden kurtardığın için şükürler olsun, yapmamı istediğin işi yapmayı beklemiyordum" diye söylerdiniz, öyle değil mi?

Gerçekten Tanrı etrafımızda olup bizleri sıklıkla bir şeylerden kurtardığında bundan memnun oluruz. Ancak olmamız gerektiği şekilde Tanrı'ya itaatkar olmayı istemeyiz. Tanrı'nın bizi kurtardığını bildiğimiz halde, Tanrı'yı artan bir şekilde sevmemize yardım etsin diye,

sevdiğimiz şeylerden ya da olmasını istediğimiz planlarımızdan vazgeçmeyi istemeyiz. Bunun sonucunda bazen eski yollarımıza kayar ve düşeriz.

Eğer gerçekten Tanrı'nın merhametine gelmek istiyorsak, Tanrı'nın bizlerden istediği gibi yaşamalıyız. Mesih bizleri yeni insanlar (yeniden doğmuş) yapmak için çarmıhta öldü. Gerçeğin yolunda yürümemize yardım etmek için çarmıhta günahlarımızı bizlerden kaldırdı; sevgi ve merhametiyle bizi kuşattı.

Yunus'un Tanrı'yı sevmesi ve Tanrı'ya itaat etmesi için gerekli sebepleri vardı. Yunus 3. Bölümde, başlangıçta Tanrı'nın verdiği işi yapmak istememesine rağmen şimdi Yunus'un Tanrı'nın verdiği işi nasıl yaptığını okuyoruz. Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* Tanrı'ya dönmek ve Tanrı'nın merhametine güvenmek;
* İstemediği halde doğru olanı yapmak;
* Tanrı'nın merhametini eylemlerde görmek.

Bu bölümde kendi yaşamınızda Tanrı'ya nasıl güvenmeniz gerektiğini de göreceksiniz.

1. Bölümde Yunus Asurlular'ı uyarmak için görevlendirilmişti –günahtan dönmezlerse Ninova mahvolacaktı. Ancak Asurlular İsrail'in düşmanı olduğu için Yunus bu görevi yapmayı istemedi. Yunus sadece Asur'un cezalandırılmasını istedi!

Ancak Tanrı Yunus'a şimdi aynı şeyi söylüyordu: Ninova'ya git. Tanrı Yunus'u kurtarmıştı; Yunus günahlarından dolayı pişmanlıkla Tanrı'ya dönmüştü. Şimdi Yunus'un Tanrı'nın merhametini sevmeyi de öğrenmesi gerekiyordu.

Yunus'un Asurlular için olan nefretini ve öfkesini bir kenara bırakmasının ve Rab'be itaat etmeyi öğrenmesinin zamanıydı. Gerçekte Yunus Tanrı'nın yapmak istediği şeyin olmasını istememişti. Ancak Rab ona şöyle konuştu: "Kalk, Ninova'ya, o büyük kente git ve sana söyleyeceklerimi halka bildir." Ve "Yunus RAB'bin sözü uyarınca kalkıp Ninova'ya gitti…"

Ninova büyük bir kentti; görmek için üç gün dolaşmak gerekirdi. Ninova öyle büyük bir ketti ki, o dönemde 120,000'den fazla insan yaşadığı yazılmıştır.

Böylece Yunus kentte dolaşmaya ve Tanrı'nın verdiği mesajı duyurmaya başladı (3:4): "kırk gün sonra Ninova yıkılacak."

— Rab tekrardan Yunus'a Ninova'ya gitmesini söyledi.
— Yunus günahlarından dolayı pişmandı.
— Yunus Tanrı'nın isteğine itaat edip Ninova'ya gitti.
— Ninova üç günde gezilebilecek büyük bir kentti.
— Yunus kırk gün sonra Ninova yıkılacak diyerek vaaz etti.

Yunus Tanrı'nın uyarısını Ninova halkına vaaz etmeye başladı ve şaşırtıcı bir şey oldu! Kentte bunu duyan herkesi bir korku sardı. Onlar Tanrı'ya itaat etmediklerini anlıyorlardı. Halk şimdi Yunus'a daha fazla benzemeye başlamıştı; onlar da günahlarından pişmanlık

duyuyorlardı. Halk Tanrı'dan merhamet dilemeye başladı. Onlar bir süre için oruç tuttular. Bu oruç ile günahlarından nasıl pişmanlık duyduklarını ifade etmeye çalıştılar. Herkes çuval yapımında kullanılan çul ile örtünmüştü. Ninova halkı bu sıradan giyim ile kendisini Tanrı önünde alçalttı ve günahlarından dolayı pişman olduklarını Tanrı'ya göstermek için kendilerini cezalandırmaya hazır olduklarını ifade gösterdiler.

Kral dahil bütün halk bu şekilde çul giyindi ve külde oturdu. Külde ya da tozda oturmak, ölü bir adam gibi olmakla aynı anlama gelmektedir. Kral da günahlarından o kadar üzgündü ki, bu davranışı ile ölümü hak ettiğini ifade etmekteydi. O zaman kral yeni bir yasa ilan etti: halk ve hayvanlar bir şey yiyip içmeyecekti. Yıkıma uğramamak için Tanrı'yı çağırmak ve affedilmeyi dilemek zorundaydılar. Böylece günahtan dönüp doğru bir şekilde yaşamak için bir başlangıç yaptılar. Kral "Kim bilir; Tanrı bize acıyıp da merhamet eder, kızgın öfkesinden döner de mahvolmayız" diye duyurdu (3:9).

Bundan sonra Yunus, Tanrı'nın merhametinin nasıl açıldığına tanık oldu, düşmanlara bile uzanan Tanrı'nın merhametini gördü. Ninova halkı Tanrıya döndüğünde, Tanrı onların yaptıklarını gördü. Böylece Tanrı Ninova halkına merhamet etmiş ve şehri yok etmemiştir. Tanrı nasıl Yunus'a merhamet ettiyse (2. Bölümde), şimdi de bütün Ninova halkına merhamet etti.

— Yunus'un uyarısını duyan Ninova halkı korkuya kapıldı.
— Halk günahlarından dolayı pişman oldu.
— Kentteki herkes çula sarındı.
— Kral bir yasa çıkararak bir süre için yeme ve içmeyi durdurdu (oruç).
— Tanrı insanların pişmanlıklarını gördü ve merhamet etti.
— Yunus Tanrı'nın merhameti uğruna kentin yıkılmadığını gördü.

Bölüm Özeti – 3

Bu bölümde Yunus'un Tanrı'ya geri döndüğünü ve Tanrı'nın isteğini yaptığını; Ninova halkının da Tanrı'ya döndüğünü gördük. Ve Tanrı'nın tıpkı Yunus için yaptığı gibi, Ninova halkına da merhamet gördüğünü gördük. Tanrı günah işleyen Yunus'a merhamet ettiği gibi, bütün günahkarlara merhamet etti; Ninova halkı gibi, sizin ve benim gibi günahlı kimselere Tanrı merhamet etti. Tanrı'ya ne zaman merhamet için dönersek, ihtiyacımız olan merhameti buluruz. Muhtaç kimseler lütuf bulmak için Tanrı'ya döndükleri zaman merhamet göreceklerdir. Tanrı bunu Yunus için yaptı, Tanrı bunu Ninova için yaptı. Tanrı aynı merhameti şimdi de sizin ve benim için yapıyor.

Bazen Tanrı'nın bizden yapmamızı istediği şeyi bilmemize rağmen bunları yapmak zor gelir. Bazen Tanrı'nın bizden yapmamızı istediği şeyi yapmak için, kendi istediğimiz şeylerden vazgeçmeliyiz. Yunus, Tanrı'nın isteğini (Ninova'yı uyarmak) yapmak için kendi

isteğinden (Ninova'nın cezalandırılması) vazgeçmek zorunda kaldı. Tanrı, iradesini yerine getirdiğimiz zaman bizleri bereketlemeyi vaat ediyor. Yunus'un yaptığı gibi, hatalar yapsak bile Tanrı'nın çocukları için merhameti daima vardır.

Tanrı, Oğlu Mesih İsa'nın günahlarımızı üstlenip cezamızı çektiğini daima hatırlar ve bize merhamet eder. Tanrı'nın, O'nun hakkında bilmemizi istediği tek bir şey varsa, o da günahkarlara merhametli olduğu gerçeğidir. Merhametin, Tanrı'nın ikinci adı olduğunu bile söyleyebiliriz. Tanrı Musa'ya adını açıkladığı yerde (Çıkış 34:6-7), kendisini "*acıyan, lütfeden, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin ve sadık Tanrı; binlercesine sevgi gösteren, suçları, isyanları, günahları bağışlayan RAB*" olarak açıklamıştır. Tanrı günahkarlara merhametlidir; affedicidir. Tanrı'nın kendisi hakkında söylediği bu özet açıklamayı hatırlamak daima iyidir. Tanrı sizin ve benim gibi günahkarlara merhametlidir.

Mesih İsa bizleri seviyor ve gözetip korumak istiyor

Bölüm – 4

Bencillik ve Tanrı'nın Merhameti

RAB Ninova ile İlgileniyor

BÖLÜM 4 Yunus buna çok gücenip öfkelendi. 2 RAB'be
şöyle dua etti: "Ah, ya RAB, ben daha ülkemdeyken böyle
olacağını söylemedim mi? Bu yüzden Tarşiş'e kaçmaya
kalkıştım. Biliyordum, sen lütfeden, acıyan, tez öfkelenmeyen,
sevgisi engin, cezalandırmaktan vazgeçen bir Tanrı'sın.
3 Ya RAB, lütfen şimdi canımı al. Çünkü benim için ölmek
yaşamaktan iyidir."

4 RAB, "Ne hakla öfkeleniyorsun?" diye karşılık verdi.

5 Yunus kentten çıktı, kentin doğusundaki bir yerde durdu.
Kendisine bir çardak yaptı, gölgesinde oturup kentin başına
neler geleceğini görmek için beklemeye başladı.

6 RAB Tanrı Yunus'un üzerine gölge salacak, sıkıntısını
giderecek bir keneotu* sağladı. Yunus buna çok sevindi.

* İncilizcede "castor oil plant" (Ricinus communis)

7 Ama ertesi gün şafak sökerken, Tanrı'nın sağladığı bir bitki
kurdu keneotunu kemirip kuruttu.

8 Güneş doğunca Tanrı yakıcı bir doğu rüzgarı estirdi. Yunus
başına vuran güneşten bayılmak üzereydi. Ölümü dileyerek,
"Benim için ölmek yaşamaktan iyidir" dedi.

9 Ama Tanrı, "Keneotu yüzünden öfkelenmeye hakkın var
mı?" dedi.
Yunus, "Elbette hakkım var, ölesiye öfkeliyim" diye karşılık
verdi.

10 RAB, "Keneotu bir gecede çıktı ve bir gecede yok oldu"
dedi, "Sen emek vermediğin, büyütmediğin bir keneotuna
acıyorsun da, 11 ben Ninova'ya, o koca kente acımayayım
mı? O kentte sağını solundan ayırt edemeyen yüz yirmi bini
aşkın insan, çok sayıda hayvan var."

İstediğiniz şeyleri elde edemeyince ne yapıyorsunuz? Tanrı sizin istediğiniz gibi davranmadığında, öfkeleniyor musunuz? İşler size göre yolunda gitmediği zaman, Tanrı'nın adil olmadığını düşünüyor musunuz?

Eğer bir insansanız, öfkelendiğiniz zaman da oluyordur. Hepimiz öfkeleniyoruz. Fakat öfkelenirken haklı mıyız? Öfkelenmeli miyiz? Tanrı bazen adil değil mi?

İnanmak bazen zor olsa da Basitçe cevap HAYIR olur; Tanrı asla adaletsiz değildir; Tanrı

asla yanlış yapmaz. Tanrı'nın ne anladığını anlarsanız, Tanrı'nın yaptığı her şeyin sevgiden kaynaklandığını görebilirsiniz. Tanrı yaptığı her şeyde iyidir, iyiliğimizi gözetir ve Tanrı bütün işlerinde Tanrısal Krallığın iyiliği ve ilerlemesi için çalışır.

Tanrı'ya öfkelendiğimiz zaman muhtemelen bizler Tanrı'nın merhametini hatırlamıyoruz. Bizler genelde duygularımız tarafından kontrol edilmekteyiz. Yani bizler "ben-merkezli" kimseleriz; duygularımız her şeyin BİZİM isteğimize göre gitmesini ya da BİZİM istediğimiz şeyleri elde etmemizi ister. Bu yüzden Tanrı merhametliyken O'na öfkeleniriz. Yunus da bizden farklı bir kimse değildi. O da hepimiz gibi günahlı olarak doğmuş bir insandı. Yunus da çoğumuz gibi "ben-merkezli" biriydi.

Bu bölümde Yunus'un Tanrı'ya kızgın olduğunu görüyoruz. Çünkü Tanrı merhametli olduğu zaman, Tanrı'nın adil olmadığını düşünüyordu. Bu bölümü okuduğunuzda Yunus'un öyküsünde şimdiye kadar olanları unutmayın. Yunus Tanrı'nın sadece kendisi için olan merhametini tanıyordu. Yunus Tanrı'nın

sevgisine, kendisine verilmiş kişisel bir armağan olarak bakıyordu. Bu şekilde Yunus Tanrı'nın, bütün uluslar için olan merhametini görmediğinden, ben merkezli olarak düşünüyordu. Şimdiye dek Yunus'un öyküsünde olan şeyleri gözden geçirirken bunları aklınızda tutun. Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* Yunus'un Tanrı'ya merhametli olduğu için kızgınlığına;
* Yunus'un ben merkezli isteklerine;
* Tanrı'nın Yunus'a ve Ninova'ya nasıl merhametli olduğuna.

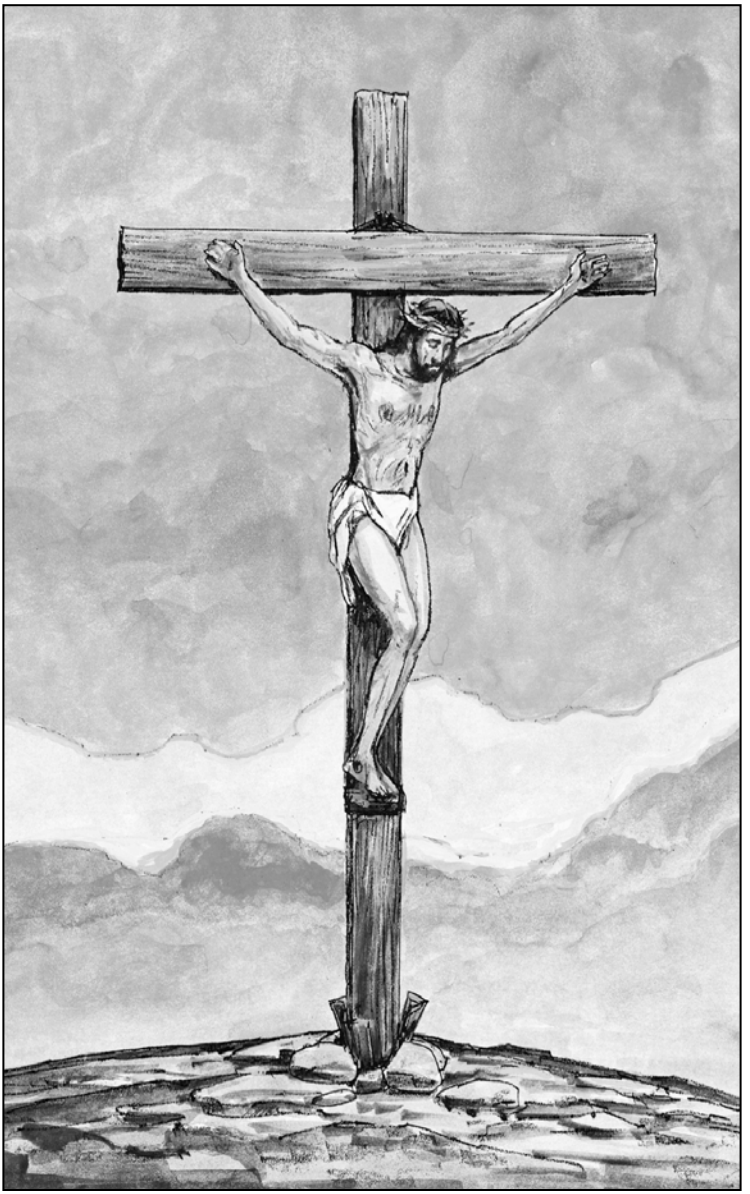
Yunus 3. Bölüm Tanrı'nın Ninova'ya merhamet ettiğini kenti mahvetmeyeceğini söyleyerek bitiyor. Yunus 4. Bölüm ise "Yunus çok gücenmişti ve öfkeliydi" diyerek başlıyor.

Yunus İsrail'den biri olup, Asurlular'dan nefret etti; Çünkü Asurlular İsrail'e savaş açmıştı. Tanrı ise Yunus'a Ninova'ya gitmesini, Tanrı'nın gazabına karşı onları uyarmasını istemişti.

Çünkü Tanrı Ninova halkının kötü yollarından dönmesini ve yaşamasını istiyordu; Tanrı, adil yargısının ve kutsal öfkesinin yıkımı ile onların mahvolmasını istemiyordu. Fakat Yunus Ninova'ya gitmeyi istemedi, Asur'un yıkımını o kadar çok istedi ki, İsrail'in düşmanlarının yok olmasını görmek istedi. Yunus Asur'dan o kadar çok nefret etti ki, Tanrı'nın ona yapması için verdiği işi yapmamak için kaçmaya çalıştı.

Yunus Ninova halkını uyarmak istememişti çünkü eğer Asurlular tövbe ederse, Tanrı'nın onlara merhamet gösterip onları affedeceğinden emindi. Yunus Rab'bin başka uluslara merhamet göstermesi, İsrail'in düşmanlarını affetmesi düşüncesinden bile nefret etti; Yunus, düşmanlarının bir yıkımdan kurtulması fikrinden hoşlanmadı. Ancak Tanrı'nın Yunus'a söylediği şey de, tam olarak buydu. Yunus karışıklık ve güceniklik içinde Tanrı'dan canını almasını bile istedi. Yunus kendi düşmanlarına ve İsrail'in düşmanlarına merhamet gösterilen bir dünyada yaşamak istemedi. Tanrı merhametli olduğu için Yunus oldukça kızgındı.

Yunus hiç birimizden daha farklı biri değildi. İsa Mesih "düşmanlarınızı sevin, onlar için dua edin" demiştir (Matta 5:44). Tanrı'nın "düşmanlarımızı bereketleyip onlara merhamet gösterin" dediğini duymak pek çok kimse için zordur. Bizler bunu yapmayı istemeyiz çünkü onların buna layık olmadıklarını düşünürüz. Fakat gerçek şudur ki, HİÇ BİRİMİZ Tanrı'nın merhametine layık değilizdir! Bu yüzden Tanrı'nın iyiliğine merhamet diyoruz! Tanrı'nın merhameti hak edilemez bir lütuftur. Hepimiz Tanrı'ya karşı günah işledik, O'nun armağanlarını kaybettik, rızasına karşı geldik. Tanrı bu sebepten bizleri günahlarımızdan kurtarmak için biricik Oğlunu bizler uğruna ölmek üzere dünyaya gönderdi; ve bizler Mesih'in çarmıh ölümü aracılığı ile günahların affına kavuştuk. Mesih İsa olmaksızın kimse kurtulamazdı. Yunus bu gerçeği unutmuştu. Tanrı'nın onu affetmesinden kısa bir süre sonra Yunus merhamete ihtiyacı olduğunu unutmuştu. Tanrı'nın öfkesine tanık olup da affedildiği halde Yunus kendisine de merhamet edildiğini unutmuştu!

Mesih İsa insanların günahları için acı çekti ve öldü

— Tanrı Ninova'yı cezalandırmadığı zaman Yunus öfkelendi.
— Yunus Tanrı'nın Ninova'ya merhamet edeceğini biliyordu.
— Yunus o kadar öfkeliydi ki, ölmek istedi.
— Yunus hiç kimsenin Tanrı'nın merhametine layık olmadığını unutmuştu.
— Ninova'nın kurtuluşundan hemen önce Yunus Tanrı'nın merhametiyle kurtarılmıştı.

Yunus neredeyse her nefes alırken onu kurtaran Tanrı'ya şükrediyordu fakat Ninova halkını kurtardığı için Tanrı'ya kızgınlıkla bağırıyordu. Bu yüzden Tanrı Yunus'a "Kızmaya hakkın var mı?" diye sordu (Yunus 4:4).

Yunus Tanrı'nın bu sorduğu soruya cevap vermedi. Bunun yerine kentten ayrılıp yakın bir yere gidip olacakları görebileceği bir yerde oturdu. Yunus bir çardak yapıp orada oturdu. Yunus bir hakim gibi oturup şehri izleyecekti ve Tanrı'nın fikrinin değiştirmesini bekleyecekti. Yunus düşmanlarının yok oluşunu görmek için beklemekteydi.

Fakat Tanrı bu kenti yıkıp halkını yok etmedi. Diğer yandan Tanrı Yunus'a tekrar bir merhamet gösterdi ve Yunus'un yanı başında bir keneotu büyüdü. Bu bitkinin yaprakları Yunus'un yaptığı küçük çardağı kaplıyor ve ona güneşin sıcağından gölge sağlıyordu. Bu yüzden ayet, Yunus bu bitkiyi görünce "çok sevindi" diyor (4:6). Böylece Yunus orada bekledi.

Ertesi gün sabaha doğru Tanrı keneotuna bir kurt gönderdi ve kurt keneotunu kemirmeye başladı. Keneotu kısa zamanda öldü ve güneş doğduğu zaman Tanrı kavurucu bir rüzgarı Yunus'a doğru estirdi. Tanrı böyle yaparak merhametini çektiği zaman (güneş bütün sıcaklığı ile Yunus'u bayıltacak kadar yakıcı idi) Yunus tekrar öfkelendi ve ölmek istediğini Tanrı'ya söyledi.

Bunun üzerine Tanrı ona "Keneotu yüzünden öfkelenmeye hakkın var mı?" diye tekrar sordu (4:9). Yunus bu sefer Tanrı'ya "Elbette hakkım var, ölesiye öfkeliyim" diye cevap verdi.

Yunus kendisi ile (kendi düşünceleri, arzularıyla) çok ilgiliydi. Yunus Tanrı'nın merhametine ihtiyaç duyuyordu ve bu merhameti düşmanları için değil, yalnızca kendisi için istiyordu. Tanrı Asurlular'a merhamet ederken, eğer Tanrı merhametini Yunus'tan birazcık alıkoyacaksa [diye düşündü], Yunus bu durumda bir an bile yaşamak istemedi. Yunus açıkça Tanrı'nın haksızlık yaptığını (adil olmadığını) düşünüyordu.

Buradaki problem Tanrı'da değildi. Problemin kendisi Yunus idi. Çünkü Tanrı sevgisini göstermeyi seviyor. Tanrı Merhamettir! Ve Tanrı'nın Mesih İsa aracılığı ile sağladığı merhamet daima adildir! Yunus Tanrı'nın merhametsiz olmasını ya da en azından merhamette bu kadar cömert olmamasını bekliyordu. Ancak bütün insanların kurtuluşu için Tanrı'nın Mesih İsa aracılığı ile yaptığı işi görmemek, adil olmayan bir durum olacaktı. Tanrı Mesih aracılığı ile bütün insanları kurtarmasaydı merhameti yetersiz olacaktı.

Tanrı Yunus'a "Keneotu bir gecede çıktı ve bir gecede yok oldu; sen emek vermediğin, büyütmediğin bir keneotuna acıyorsun" derken (4:10) aklında tam da böyle bir şeydi.

Bu bitkinin yaşamı Tanrı'dan bir armağan idi. Fakat Ninova kentindeki bütün canlıların yaşamı ile kıyaslanamazdı. Yunus üzerinde bir gücü yada yetkisi olmadığı bir bitki için üzülüyordu ise, ortada ciddi bir durum vardı. Yunus tekrar Tanrı'dan kaçma tehlikesi altındaydı. Bütün bu olayların arkasında olan şey ise, Tanrı'nın Asurlular'ı sevmesini istemeyen Yunus'un düşüncesiydi.

— Yunus kentin yok oluşunu görmek için başka bir yere gidip Tanrı'nın yıkımını bekledi.
— Tanrı Yunus için bir gölge sağlasın diye çabuk büyüyen bir bitki sağladı.
— Yunus bu keneotu bitkisini görünce çok sevindi.
— Tanrı sonra bir bitki kurdu ve kavurucu bir sıcaklık göndererek bitkiyi kuruttu.
— Yunus ise bu duruma oldukça kızmıştı.
— Tanrı ise Yunus'a, "kendin emek vermediğin

bir şey için kızmaya hakkın var mı?" diye sordu.

— Yunus'un öyküsünde Tanrı bize Yunus'un sadece kendisi ile ilgilendiğini (ben-merkezli yaşadığını) göstermektedir

Tanrı merhametlidir ve merhamette cömert olmaya devam mı edecekti? Elbette Tanrı merhametli olmaya, merhamette cömert olmaya devam edecektir. Yunus Tanrı'nın lütfunu unutsa da, Yunus bencil olmaya ya da öfkeli olmaya devam etse de Tanrı Yunus'a da merhametli ve cömert olmaya devam edecekti. Ve Tanrı halen Ninova'yı sevmeye devam etmekteydi. Tanrı bütün dünyayı seviyor, dünya insanları birbirlerini sevmese de ya da insanlar birbirleriyle kardeşçe yaşamaya devam etmese de Tanrı bütün bu insanlara olan sevgisinde cömerttir.

Yunus kitabı Tanrı'nın Yunus'a yaptığı bir hatırlatma ile bitiyor: Yunus Tanrı'dan pak bir armağan olan bu bitki ile çok fazla ilgiliydi. Ancak Tanrı "Keneotu bir gecede çıktı ve bir gecede yok oldu; sen emek vermediğin,

büyütmediğin bir keneotuna acıyorsun da, ben Ninova'ya, o koca kente acımayayım mı? O kentte sağını solundan ayırt edemeyen yüz yirmi bini aşkın insan, çok sayıda hayvan var" diye hatırlattı.

Bundan sonra Tanrı Ninova'nın neden önemli olduğunu "Ninova'da doğruyu yanlıştan ayırt edemeyen 120,000 insanla ilgilenmeyeyim mi?" diye sorarak (4:11) gösterdi. Bu da şunu açıklıyor ki, Tanrı merhametlidir, bütün insanlara merhametli davranır, buna Yunus da dahildir.

Tanrı merhametlidir. Tanrı'nın herkese yönelik merhametine Yunus'un öfkelenmesi büyük bir hatadır. Çünkü bu durum Tanrı'dan artık Tanrı olmaktan vazgeçmesini istemek gibi bir şeydir! Bir yandan Tanrı'ya bizim için olan merhametine şükredip, diğer taraftan da günahlı doğamıza izin verip, bencilce düşünmeye başladığımızda bir problem var demektir. Bizler Tanrı'ya öfkelendiğimizde ya da Tanrı'nın adil olmadığını düşündüğümüzde, bizde bir problem var demektir. Bu durumda

bizler böyle düşündüğümüz için Tanrı'dan af dilemeliyiz. Bizler daima Tanrı'nın bizlere nasıl merhametli olduğunu hatırlamalıyız. Ancak o zaman bütün merhameti ve iyilikleri için Tanrı'ya şükrederek yaşayabiliriz.

Tanrı'nın merhametlerini hatırlamak zor olsa da, Tanrı daima lütufkardır. Bizler merhameti ve Oğlu İsa Mesih'teki armağanı için Tanrı'ya şükretmeliyiz. Mesih İsa bizlerin yerine çarmıhta ölerek günahlarımızı bizden kaldırdı.

Bizler mümkün olduğunca bütün insanlara İyi Haber'i duyurmalıyız; Müjde'yi düşmanlarımıza bile ilan etmeliyiz! Tanrı bütün yaratılışa merhametli olmamızı istiyor. Bizler de Tanrı'nın çocukları olarak sevgi ile konuşmalıyız. Tanrı'nın, bizleri habercileri (elçileri) olarak kullanmasına izin vermeliyiz! Tanrı'nın bizler için ve bütün insanlar için olan merhametini hatırlayarak, istekli bir yürekle ve gayretle, lütuf dolu Tanrı'yı ve Müjde'yi ilan etmeliyiz. Tanrı'nın bu yaşam ve sonraki zaman (cennet) için olan armağanını herkesle paylaşmalıyız.

— Tanrı her zaman merhametlidir.
— Tanrı Ninova'daki 120,000 insana acıdı.
— Tanrı Yunus'a, herkesin merhamete ihtiyacı olduğunu öğretti (Tanrı Yunus'a herkesin merhamete kavuşmasını istediğini hatırlattı).

Bölüm Özeti – 4

Bize bundan sonrasında Yunus'un Tanrı'ya ne söylediği anlatılmıyor. Yunus kitabı Tanrı'nın Ninova için olan sevgi ve merhamet sözleriyle bitiyor. Kutsal Kitap içindeki Yunus kitabı aracılığı ile Tanrı bizlere şunu gösteriyor: bizler yanlış düşündüğümüz zaman ve yanlış işler yaptığımız zaman bile, Tanrı bizlere merhametli olacağını söylüyor. Gerçekte öğrenmemiz gereken ders de buradadır.

Bizler Tanrı'nın merhametinden kaçabilirsek de Tanrı gelip bizi bulur. Bizler Tanrı'nın merhametine dönersek, Tanrı da bizleri bereketler. Bizler merhameti için Tanrı'ya şükrederek yaşayabiliriz ve bu şekilde bu merhameti başkalarına da gösterebiliriz. Tanrı'ya merhameti için öfkelenebilir ve sadece her iyiliği kendimiz için düşünebiliriz (Yunus gibi); fakat Tanrı tüm zamanlar boyunca herkese merhametli olacaktır. Bu gerçek bizler için daima bir hazine olmalıdır –Rab lütufkârdır.

Multi-Language Productions

Bringing the Word to the World

The Reluctant Prophet - Turkish
Bible Teachings Series
MLP Catalog No: 385411